

Sygn. akt IV KK 683/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 sierpnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski (przewodniczący)

SSN Michał Laskowski

SSN Andrzej Tomczyk (sprawozdawca)

Protokolant Łukasz Biernacki

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Grzegorza Krysmanna,
w sprawie **J. B. i J. T.**

skazanych z art. 279 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 8 sierpnia 2019 r.

kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego

na niekorzyść skazanych

od wyroku Sądu Rejonowego w T.

z dnia 16 lipca 2018 r., sygn. akt II K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o
karach pozbawienia wolności i w tym zakresie przekazuje sprawę
Sądowi Rejonowemu w T. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

J. B. i J. T. zostali oskarżeni o to, że w dniu 2 stycznia 2018 r. w T., woj. (...),
działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim zerwaniu klódek

zabezpieczających drzwi wejściowe dokonali włamania do budynku firmy „D.” sp. z o.o. skąd zabrali w celu przywłaszczenia dwa kable miedziane o łącznej wartości 20 zł na szkodę A. K. oraz usiłowali dokonać zaboru spawarki nieustalonej marki o wartości 2000 zł i drzwi o wartości 500 zł na szkodę w/w pokrzywdzonego, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na to, że zostali ujęci przez funkcjonariuszy Wydziału Kryminalnego Komendy Miejskiej Policji w T.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy w T. wyrokiem z dnia 16 lipca 2018 r., sygn. akt II K (...), uznał J. B. i J. T. za winnych tego, że w dniu 2 stycznia 2018 r. w T., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, włamali się do budynku D. Sp. z o.o. z siedzibą w T. położonego przy ul. C. w ten sposób, że zerwali zamkniętą kłódkę zabezpieczającą drzwi wejściowe do tego budynku, a następnie po dostaniu się do jego wnętrza zabrali w celu przywłaszczenia dwa kable miedziane o wartości 20 zł na szkodę D. Sp. z o.o. z siedzibą w T. oraz usiłowali zabrać w celu przywłaszczenia na szkodę tej spółki spawarkę elektryczną o wartości 2000 zł, a także metalowe drzwi wewnętrzne o wartości 500 zł, którego to celu nie osiągnęli z uwagi na interwencję podjętą przez funkcjonariuszy z Komendy Miejskiej Policji w T.,

tj. przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył im kary po 6 miesięcy pozbawienia wolności, których wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby lat 2 oraz po 100 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł.

Kasację od tego orzeczenia, w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść skazanych, wniósł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 279 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k., polegające na orzeczeniu wobec skazanych za przypisany im czyn kar po 6 miesięcy pozbawienia wolności, a więc poniżej dolnego progu ustawowego zagrożenia wynoszącego rok pozbawienia wolności.

Autor kasacji wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w T. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zarzut podniesiony w kasacji jawi się jako zasadny w stopniu oczywistym. Sąd Rejonowy w T. orzekł kary pozbawienia wolności w wymiarze po 6 miesięcy, chociaż art. 279 § 1 k.k. nie przewiduje za przypisany skazanym czyn możliwości orzeczenia takiej kary, gdyż najniższy wymiar kary w myśl powołanego unormowania wynosi rok pozbawienia wolności. Orzeczenie w przedmiocie kary pozbawienia wolności poniżej progu ustawowego zagrożenia stanowiło rażące naruszenie prawa materialnego, tj. art. 279 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k., które w bezpośredni sposób wpłynęło na treść rozstrzygnięcia.

Mimo określenia zakresu zaskarżenia wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze oraz korelującego z nim wniosku, skarżący sformułował zarzut dotyczący tylko orzeczonych wobec skazanych kar pozbawienia wolności. Dlatego Sąd Najwyższy zdecydował o uchyleniu zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w T. w części zawierającej rozstrzygnięcie o karach pozbawienia wolności i przekazaniu sprawy w tym zakresie temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Z przytoczonych powodów orzeczono jak w sentencji.